

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-03766/2015-ERU

V Ostravě dne 3. června 2015

Č. j. 03766-8/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-03766/2015-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 28. dubna 2015 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, právnickou osobou – **BYTERM Znojmo s.r.o.**, se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638 – ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, rozhodl

t a k t o :

I. Účastník řízení - společnost **BYTERM Znojmo s.r.o.**, se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638, se tím, že v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona v období od 26. července 2014 do 27. dubna 2015 jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310103323 pro provozovnu „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1) umístěnou na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo, po změně technických parametrů uvedené provozovny, ke které došlo dne 14. října 2004 demontáží 3 ks přetlakových kotlů ČKD a osazením 8 ks plynových kotlů Ferroli Pegasus LN, nepředložil doklady o změně, které jsou stanoveny jako náležitosti pro udělení licence, a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, dopustil **spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**

II. Dle ustanovení § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 13615.

III. Účastníkovi řízení se podle ustanovení § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona **ukládá opatření k nápravě** spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a to ve lhůtě 20 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Dle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 13615.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 28. dubna 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení měl dopustit porušením povinnosti vyplývající z ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu.

II. Popis skutkového stavu

Z podkladů shromážděných ve správním řízení lze zjistit, že účastník řízení podniká na území města Znojma mimo jiné v oblasti výroby tepelné energie na základě licence č. 310103323 od 8. března 2002. Na uvedené licenci je pod evidenčním číslem 1 uvedena provozovna „Plynová kotelna 17. listopadu“ umístěná na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo s tepelným výkonem v hodnotě 0,750 MW na 3 zdroje (kotle).

Účastník řízení podal dne 25. července 2014 žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie. Jako předmět změny uvedl demontáž 3 ks kotlů a osazení 8 ks plynových kotlů Ferroli s výkonem jednoho kotle 56 kW, tj. celkem 448 kW. Společně s žádostí o změnu licence přiložil účastník řízení i kopii revizní zprávy plynového zařízení č. [REDAKCE] ze dne 23. června 2010, ve které je uvedeno, že na „Kotelně 17. listopadu 34, K – 2“ se nachází 8 plynových kotlů značky Ferroli Pegasus 56 o výkonu 56 kW, rokem výroby 2003 a s celkovým instalovaným výkonem nízkotlaké teplovodní kotelny 224 kW. Na tomto místě však správní orgán poznamenává, že celkový součet instalovaného výkonu uvedeného v revizní zprávě neodpovídá násobku výkonu a počtu zdrojů, neboť 56 násobeno 8 je 448, a nikoliv 224.

Dne 25. srpna 2014 byla vydána výzva k odstranění nedostatků podání (žádosti o změnu licence). Uvedená výzva byla účastníku řízení doručena dne 27. srpna 2014. Účastník řízení však na výzvu nereagoval a řízení zahájené na základě žádosti o změnu licence bylo zastaveno. Usnesení o zastavení správního řízení č. j. 07221-8/2014-ERU ze dne 17. října 2014 nabylo právní moci dne 12. listopadu 2014.

Příkazem č. j. 08290-3/2014-ERU ze dne 11. září 2014 byla účastníku řízení uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického

zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie od 15. října 2004 v rámci cenové lokality „Znojmo – 17. listopadu 34“ v provozovně s názvem „Plynová kotelna 17. listopadu“ provozoval 8 plynových kotlů značky Ferroli Pegasus 56 o výkonu 56 kW, rok výroby 2003, tedy s celkovým instalovaným výkonem kotelny 448 kW, což je v rozporu s údaji uvedenými na rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310103323 ze dne 8. března 2002, č. j. [REDAKCE], kdy zároveň tuto změnu do dne 25. července 2014 účastník řízení Úřadu neoznámil. Příkaz nabyl právní moci dne 30. září 2014 a vykonatelnosti dne 16. října 2014.

Dle výše uvedeného příkazu bylo ve správním řízení vedeném Úřadem pod sp. zn. KO-08290/2014-ERU prokázáno, že účastník řízení nakoupil 8 kotlů značky Ferroli Pegasus 56 výrobní č. 0520L20064, 0607620246, 0607L20248, 0612L20551, 0607L202304, 0607L220308, 0612L20549 a 0607L20306, každý o výkonu 56 kW, které jsou osazeny na provozovně „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1). Dle strojní knihy byla plynová zařízení uvedena do provozu dne 15. října 2004.

III. Průběh správního řízení

Na základě vlastních zjištění zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení č. j. 03766-1/2015-ERU ze dne 24. dubna 2015 bylo účastníku řízení doručeno dne 28. dubna 2015. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrl žádné další důkazy. Správní orgán tak při posuzování celého případu vycházel z podkladů, jež byly ve dnech 24. dubna 2015 a 12. května 2015 vloženy do správního spisu a jejichž obsahem byla zjištění Úřadu z jeho vlastní činnosti.

Dne 19. května 2015 zaslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společně s vyrozuměním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 25. května 2015. Účastník řízení se podkladům rozhodnutí nevyjádřil a aktuální majetkové poměry nedoložil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ustanovení § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu

v textu energetického zákona, neboť ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držitelé licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ustanovení § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ustanovení § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Mimo jiné jsou údajem, jehož změnu má držitel licence povinnost neprodleně oznámit, také změny finančních a technických předpokladů.

Z ustanovení § 5 odst. 3 energetického zákona vyplývá, že fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Zároveň z ustanovení § 5 odst. 7 energetického zákona vyplývá, že technické předpoklady se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Pokud je energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310103323, a to mimo jiné pro provozovnu „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1) umístěnou na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo, s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 8. března 2002. Vztahuje se tak na něj povinnost podle ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu to, že po výměně zdroje na výrobu tepelné energie (konkrétně výměny 3 kotlů o celkovém instalovaném výkonu 750 kW za 8 kotlů o celkovém instalovaném výkonu 448 kW) jako držitel licence na výrobu tepelné energie pro provozovnu „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1) umístěnou na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo, po změně technických parametrů uvedené provozovny, ke které došlo dne 14. října 2004 demontáží 3 ks přetlakových kotlů ČKD a osazením 8 ks plynových kotlů Ferroli Pegasus LN, nepředložil doklady o změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a to v období od 26. července 2014 do 27. dubna 2015.

Správní orgán zjistil, že účastník řízení provedl změny v provozovně „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1) dne 15. října 2004, což vyplývá, jak je uvedeno v odůvodnění příkazu č. j. 08290-3/2014-ERU ze dne 11. září 2014, ze strojní knihy, kdy změna technických parametrů provozovny je změnou, kterou předvídá ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona, tedy změnou takových údajů, u nichž má držitel licence povinnost je neprodleně oznámit Úřadu jako změny podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5

energetického zákona a změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ustanovení § 7 téhož zákona, a zároveň o nich Úřadu předložit doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Účastník řízení požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence až dne 25. července 2014, avšak řízení o změně licence bylo zastaveno. Účastník řízení tedy oznámil Úřadu změnu technických parametrů uvedené provozovny, avšak dosud nepředložil doklady o změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, když jeho žádost doručenou Úřadu dne 25. července 2014 nelze považovat za splnění povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona, když řízení o ní bylo pro nesoučinnost účastníka řízení zastaveno.

Účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí nepředložil doklady o provedené změně technických parametrů provozovny a rovněž nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310103323.

Na základě výše uvedeného lze tedy konstatovat, že jednání účastníka řízení bylo v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona a naplnilo tak skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje je správním deliktem trvajícím a z hlediska správního práva tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu.

Dle názoru správního orgánu je však okamžik oznámení o zahájení správního řízení okamžikem, kdy se přerušuje jednota skutku, což lze dovodit z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. února 2005, č. j. 5 A 164/2002. Pravomocným příkazem č. j. 08290-3/2014-ERU ze dne 11. září 2014 byl účastník řízení uznán vinným za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona pro období od 15. října 2004 do 25. července 2014, a to pro z části totožné jednání účastníka řízení v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona, pro které je vedeno správní řízení sp. zn. KO-03766/2015-ERU.

Podle ustanovení § 12 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, se posuzuje jednání jako nový skutek v případě, že obviněný pokračuje v jednání, pro který je stíhán. Mezníkem, který ukončuje jeden skutek a odděluje jej od dalšího, je sdělení obvinění. Z analogického užití uvedeného ustanovení pro správní řízení vyplývá, že správní orgán může, resp. musí, jednání účastníka řízení v období od 26. července 2014 do 27. dubna 2015, tj. dne předcházejícího dni oznámení zahájení správního řízení, posuzovat jako nový skutek. Rozhodnutí správního orgánu v dané věci tudíž nebrání překážka věci rozhodnuté.

S ohledem na výše uvedené správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona naplňuje formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny, a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna posouzena ve správním řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ustanovení § 5 energetického zákona. I v tomto konkrétním případě bylo na místě zkoumat podmínky pro povolení výkonu licencované činnosti, neboť došlo ke změně celkového instalovaného výkonu jeho snížením z hodnoty 750 kW na hodnotu 448 kW, protože tím mohlo dojít ke změně technických předpokladů dané provozovny pro výkon licencované činnosti podle ustanovení § 5 odst. 3 energetického zákona, jejichž soulad s předpisy upravujícími požadavky bezpečnosti a spolehlivosti a technickými normami bylo třeba prokázat novou revizní zprávou.

Tím, že držitel licence formálně porušil ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona, naplnil tak současně materiální stránku správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, protože v důsledku jeho jednání byla provozována výrobní tepelné energie, jejíž provozování nebylo předmětem řízení o změně licence a nebyly tak posouzeny podmínky stanovené ustanovení § 5 energetického zákona pro udělení licence. Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje takovou materiální nebezpečnost (škodlivost), která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky správního deliktu.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení. Ač měl účastník řízení možnost, tak v průběhu řízení žádnou takovou skutečnost netvrdil a neprokazoval.

V. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty přihlížel Úřad ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 28. dubna 2015 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona vycházel správní orgán zejména ze skutečnosti, že následek protiprávního jednání účastníka řízení spočívajícího v nepředložení dokladů o změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence v období od 26. července 2014 do 27. dubna 2015 vedl k nemožnosti posouzení splnění technických předpokladů jako podmínky pro změnu rozhodnutí o udělení licence podle ustanovení § 9 odst. 2 energetického zákona. Tento následek správního deliktu potom trval prakticky po dobu 9 měsíců. Současně je však nutné přihlédnout k tomu, že účastník řízení celkově udržuje protiprávní stav téměř 11 let, kdy tato okolnost závažnost jednání zvyšuje.

Správní orgán však přihlédl rovněž ke skutečnosti, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení již byl držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310103323 a stát takovému subjektu povolení k podnikání v energetických odvětvích již jednou udělil v roce 2002, byť s využitím jiného zařízení. Účastník řízení v tomto případě vykonává licencovanou činnost v jiném rozsahu než povoleném. Takové jednání má jistě nižší závažnost, než výkon licencované činnosti bez uděleného povolení k podnikání v energetických odvětvích. Současně je třeba konstatovat, že závažnost jednání účastníka řízení významně snižuje skutečnost, že výkon zařízení pro výrobu tepelné energie snížil oproti výkonu, pro který došlo k udělení licence.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení již byl uznán vinným ze spáchání správního deliktu ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně ze spáchání správního deliktu dle totožného ustanovení jako v tomto správním řízení.

Příkazem č. j. 08290-3/2014-ERU ze dne 11. září 2014, který nabyl právní moci dne 30. září 2014, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona uložena pokuta ve výši 8 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé,

že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 30 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

VI. Uložení opatření k nápravě

Dle ustanovení § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů podle odstavce 1 ukládá opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění; povinnosti plynoucí z opatření k nápravě původci protiprávního stavu přecházejí na jeho právního nástupce. Je-li právních nástupců více, odpovídají za splnění povinnosti vyplývající z opatření k nápravě společně a nerozdílně.

Z výsledku správního řízení je nesporné, že účastník řízení vyvolal a udržuje protiprávní stav, když v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310103323 pro provozovnu „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evid. č. 1) umístěnou na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo, po změně technických parametrů uvedené provozovny, ke které došlo dne 14. října 2004 demontáží 3 ks přetlakových kotlů ČKD a osazením 8 ks plynových kotlů Ferroli Pegasus LN, nepředložil doklady o změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Na základě výše uvedeného tedy Úřad uložil účastníkovi řízení opatření k nápravě tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Správní orgán má za to, že lhůta 20 dní od právní moci je vzhledem k administrativní náročnosti postupu, který musí účastník řízení vykonat pro splnění opatření k nápravě, přiměřená a dostačující.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem III. tohoto rozhodnutí může být podle ustanovení § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Úřadu vymoženo uložením donucovací pokuty, a to až do výše 1 000 000 Kč. Donucovací pokuty lze v souladu s ustanovením § 96d odst. 3 písm. b) energetického zákona ukládat i opakovaně.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly